

Dziennik ustaw państwa

dla
królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27 czerwca 1882.

79.

Ustawa z dnia 12 czerwca 1882.

o sprzedaży budynku skarbowego Nr. k. 63 przy placu Freiung w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministerstwo skarbu do sprzedania budynku skarbowego Nr. k. 63, porządkowy 5 przy placu Freiung i numer porządkowy 1 przy ulicy Teinfaltstrasse w Wiedniu, zajmujący 1.333-28 metra kwadratowego gruntu.

Dochód z tej sprzedaży oddany będzie w swoim czasie w miarę potrzeby administracji wojska na nabycie innego budynku.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 12 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

80.

Ustawa z dnia 12 czerwca 1882.

o wyznaczeniu dotacji dodatkowej do preliminarza państwa z r. 1882 na zakupienie kilku realności graniczących z zabudowaniem Szkoły głównej technicznej w Wiedniu i użycie tychże na zaradzenie szczupłości miejsca w tym zakładzie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wydatków w celu zakupienia czterech realności z zabudowaniem Szkoły głównej technicznej w Wiedniu graniczących, t. j. Nr. 10 i 12 przy

ulicy Paniglgasse, tudzież Nr. 6 i 8 przy ulicy Carlsgasse i użycia ich na zaradzenie szczupłości miejsca w tym zakładzie, wyznacza się:

Rozdział IX: Ministerstwo wyznań i oświecenia,

Tytuł 14: Szkoły główne,

§. 12: Szkoła główna techniczna w Wiedniu, dotacyją nadzwyczajną w sumie 150.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 12 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

Dunajewski r. w.

81.

Ustawa z dnia 21 czerwca 1882,

o upoważnieniu Banku krajowego królestwa Galicyjsko-Lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa Krakowskiego do ściągania przymusowego drogą administracyjną zaległych odsetek i rat rocznych od wierzytelności hipotecznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Bank krajowy królestwa Galicyjsko-Lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa Krakowskiego do ściągania przymusowego drogą administracyjną płatnych odsetek i rat rocznych od należących się mu wierzytelności hipotecznych, zabezpieczonych na dobrach nieruchomości, w królestwie Galicyjsko-Lodomeryjskim i Wielkiem księstwie Krakowskim leżących, od tych dłużników, którzy w obrębie rzeczywistych krajów mają stałą siedzibę.

O wykonanie egzekucji administracyjnej podać ma Bank krajowy prośbę do tej Władzy administracyjnej pierwszej instancji, w której okręgu leży siedziba dłużnika. Władza przychyli się na podstawie zapisu dłużnego i wyciągu z ksiąg głównych Banku.

§. 2.

Jeżeli ten, przeciw któremu Bank prowadzi egzekucję, mniema, że wierzytelność prawnie nie istnieje, albo nie w tej kwocie, którą Bank podaje, i ma w rękach dokumenty, które tego zupełnie dowodzą, może w prośbie załączkami należycie opatrzonej, żądać od Sądu, który do przedmiotu głównego jest właściwym, wstrzymania a według okoliczności ograniczenia egzekucji. Sąd wstrzyma egzekucję tymczasowo, uwiadomi o tem właściwą Władzę administracyjną, wyznaczy stronom krótki termin a następnie orzecze rezolucją, czy egzekucja ma być

zaniechana lub czy ma być ograniczona. Przeciwko tej rezolucji obu stronom wolno odwołać się w myśl przepisów o postępowaniu skróconem a dopóki rezolucja nie stanie się prawomocna, egzekucji prowadzić dalej nie można.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej i wydanie potrzebnych rozporządzeń co do jej wykonania, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Bruck nad Litawą, dnia 21 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

82.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25 czerwca 1882,

którem odnośnie do §. 14 ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) przedłuża się moc obowiązującą ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22),
o zaprowadzeniu Sądów wyjątkowych w Dalmacji.

Moc obowiązująca ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), mocą której władza sądowa karna w Dalmacji przelana została, z wyrażonimi w niej ograniczeniami i zastrzeżeniami, na Sądy wojskowe, przedłuża się na następne sześć miesięcy, licząc od upływu okresu w §. 1 owej ustawy wyznaczonego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia go w Dzienniku ustaw państwa.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej, mającym porozumieć się w temierze z wspólnym Ministrem wojny.

Schönbrunn, dnia 25 czerwca 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

83.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i obrony krajowej z dnia 26 czerwca 1882,

tyczące się obszaru działalności Sądów wojskowych w Dalmacji i dalszego jej trwania.

We względzie zarządzonego rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 82) przedłużenia ustanowionej na cztery miesiące mocy

obowiązującej ustawy z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 22), o przelaniu wła-
dzy sądowo-karnej w Dalmacyi na Sądy wojskowe, postanawia się i stanowi, że
ustawa ta, po upływie okresu jej skuteczności, w onejże ustanowionego, zatrzy-
mać ma nadal moc swoje w okręgach starostw kottorskiego, metkowickiego i du-
brownickiego, w rozporządzeniu z dnia 28 lutego 1882 (Dz. u. p. Nr. 23) wy-
mienionych.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Welsersheimb r. w.